



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 42/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., против тужених Компаније „ДД“ ДП у стечају из ..., Компаније „ЂЂ“ ДП ... у стечају, чији је законски заступник Агенција за лиценцирање стечајних управника, Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију, и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници од 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П1. 219/18 од 22.10.2018. године, тај суд огласио се стварно ненадлежан за поступање у овом предмету и списе је доставио Привредном суду у Београду.

Решењем Привредног суда у Београду П 5222/2019 од 10.12.2019. године раздвојен је поступак по тужби тужилаца-противтужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и Републике Србије.

Дописом П 290/2020 од 21.01.2020. године Привредни суд у Београду предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности, сматрајући да није надлежан за поступање по тужби тужилаца против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и Републике Србије. По оцени тог суда, није постојао основ да се Трећи основни суд у Београду огласи стварно ненадлежним према овим туженицима на основу одредаба чл. 97. и 118. Закона о стечају, јер се те одредбе односе искључиво на стечајне дужнике. Осим тога, сви тужиоци у овој парници су физичка лица, па нису испуњени субјективни и објективни критеријуми из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Одлучујући о сукобу стварне надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

С обзиром да је Привредни суд у Београду раздвојио поступак у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију и у односу на њих изазвао сукоб стварне надлежности, као и да су тужиоци у овој парници физичка лица, то нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова. Зато је у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију за даље поступање стварно надлежан Трећи основни суд у Београду, у смислу члана 22. ст. 2. и 3. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 22. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић